

Boldogság

A vasárnapi igeszakaszok szembeállítják a világi és krisztusi értékrendet. A keresztény ember állandó dilemmája az, hogyan egyensúlyozzon e két pólus között úgy, hogy lelke tisztasága megmaradjon, de mégis élhető életet éljen itt, a földön.

Isten boldogságra teremtette az embert. Ez nagy, közös célunk, mindenkiben ez munkál élete során, mindenki a saját boldogságához vezető utakat keresi. Egyesek a világ bölcsessége szerint, míg mások Isten útmutatásait követve.

De lássuk csak, kik azok, akik a „világ szerint bölcs”? A társadalom nagyobbik része státusszimbólumok köré rendezi értékrendjét. Első helyeken áll a pénz, a siker és a népszerűség. E három nagy prioritás oltára körül rengeteg ember élete forgott és forog ma is. Életükben legtöbbször nem az anyagi biztonság vagy az őszinte elismerés a cél, hanem az, hogy mások fölé emelkedve előjogokat szerezzenek. Ők figyelmen kívül hagyják azt, hogy Isten előtt egyikünknek sincsenek előjogai, és boldogságunk kulcsára sem ezeket halmozva találunk rá.

Az előjog, a társadalmakban érvényesülő „kaszrendszer” látszólagos és valójában eltávolítja egymástól és Istentől az embereket.

Jézus boldogságról szóló tanításának megértéséhez új, a világitól eltérő szemléletmódot kell elsajátítanunk. A jézusi látás kialakulása nem zárja ki azt, hogy anyagi biztonságban, munkahelyi és magánéleti sikerek közepette éljünk és örüljünk ennek az életnek, de mindvégig tudatosítsuk magunkban, hogy ezek a körülmények ajándékok és nem alanyi jogon járó kiváltságok. Nem mulasszunk el a jó irányba nézni, ez az irány pedig a nyolc boldogság, ezen túl pedig az isteni értékrend megértéséhez vezet. Életünk végső célja megőrizni halhatatlan lelkünket a számunkra előkészített mennyországnak.

Milyen a valóban boldog ember?

Lélekben szegény, aki szomjazza Isten ígétét és keresi a halhatatlanság kincseit.

Olyan, aki szembenéz bűneivel, elsiratja azokat, és azzal a bizonyossággal él, hogy egész élete a kísértések útja, melynek során folyamatos döntéshelyzetben van.

A boldogság szelídség és az igazság keresése. A szelídség abból a tudatból fakad, hogy a másik ember épp olyan értékes, benne Isten megismételhetetlen teremtményét, az Atya alkotását tiszteltem. Az igazság keresése állandó disztinkválás a világi és az isteni igazság között, hiszen, ha tágra nyitjuk lelkünket, láthatjuk, hogy a kettő olyan kevés alkalommal jár ugyanazon elvek útján.

A boldogság irgalmasság, tisztaszívűség és békességszerzés, mindezekhez pedig alázat szükséges, és annak az evidenciának az elfogadása, hogy énem béklyóiból kilépve rátekintek a

másikra, segítő kezet nyújtok és hirdetem a béke üzenetét, de nem hangzatos szófordulatokkal, hanem tettekkel, döntésekkel, az erőszaktól való elhatárolódással.

A boldogság isteni útja, nem világi út, de a világban kell megnyilvánulnia. Életprogram mindazoknak, akik valóban keresik az Isten igazságát.